

Tanker på is

TEATER

Af HENRIK LYDING

*Lyngby Kulturhus
OG HER LIGGER MAN
SOM EN ANDEN IDIOT
Gæstespil af Vitus Bering Teatret
Tekst:
Gregers Dirckinck-Holmfeld
Musik: Bo Holten
Iscenesættelse: Thomas Bendixen
Turnéforestilling*

■ Midt i det store hvide intet sidder han. Vitus Bering, drengen fra Horsens, der blev kriger og opdagelsesrejsende i zarens Rusland, og som endte sine dage på en trøstesløs ø i Stillehavet, frosset ihjel.

Det er her, vi møder ham i Gregers Dirckinck-Holmfelds fine lille monolog, der både favner en konkret historie og almene, menneskelige tanker og følelser. En mand, der venter på døden i den isnende polarnat, mens han gør sit liv op. Med frostsprængte kinder, knækende lus mellem fingrene, kroppen følelsesløs af kulde.

Som en anden Winnie i Becketts "Glade dage" sidder han. Fanget, ikke af sand, men af is, ikke af livet, men af døden. En død, han ikke er bange for, snarere lidt nysgerrig over.

Dæmpet og indfølt, ofte næsten resigneret fremfører Sejer Andersen monologen om Vitus Bering. Jeg kunne måske godt have ønsket mig lidt mere vildskab og galgenhumor undervejs. Det havde også fået tekstens lune pointer til at stå mere markante. Men det er en detalje i en ellers smuk oplevelse, der får særlig vægt af Bo Holtens nykomponerede musik til en række Kingo-tekster, fornemt sunget af Musica Ficta.

Det er kormusik, der virker melodisk moderne, men samtidig med klanglige hilsener til 1600-tallets hymner og viser. Disse korindslag, hvor de lyse kvindestemmer domi-

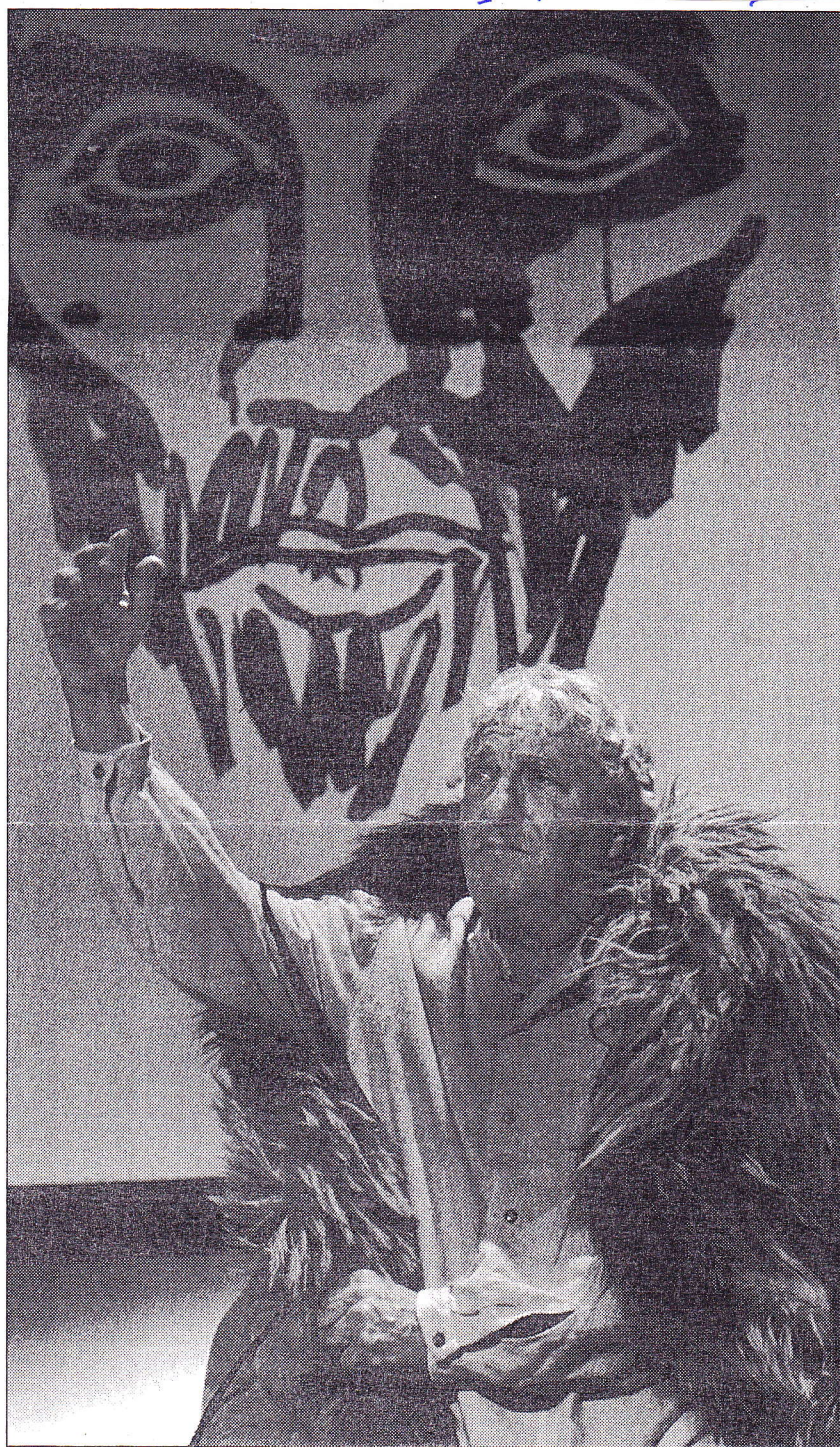

Foto: MARIANNE GRØNDAHL

MONOLOG og SANG - Midt i det store hvide intet sidder Vitus Bering (Sejer Andersen), og hans monolog garneres smukt af Kingo-tekster, fornemt sunget af Musica Ficta.

nerer, skaber en effektfuld fornemmelse af isnende evighed, der er

med til at gøre forestillingen anderledes og seværdig.